

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA AFGØRELSE FRA OM

Energi Randers Holding A/S over
Energistyrelsen af den 17. november 2006
Randersværkets ret til fra 1. januar 2005 at modtage pris-
tillæg efter både elforsyningslovens § 57 b og § 58 b

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

NÆVNETS SAMMEN- SÆTNING I SAGEN

Nænsformand, dommer Poul K. Egan
Næstformand, professor, dr. polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen
Professor, cand.jur & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Konsulent, civilingeniør Knut Berge

NÆVNETS AFGØRELSE

Energistyrelsens afgørelse af den 17. november 2006
stadfæstes.

Sagens problemstillinger

Energi Randers Holding A/S, efterfølgende repræsenteret af advokat Ulrik Jacobsen (herefter benævnt klager) har ved oprindelig klage af den 11. december 2006, modtaget i Energiklagenævnet samme dag, påklaget Energistyrelsens afgørelse af 17. november 2006, hvorved Energistyrelsen stadfæstede Eltras afgørelse af 25. februar 2005, ifølge hvilken der blev meddelt afslag på, at Randersværket fra 1. januar 2005 kan modtage pristillæg efter både elforsyningslovens § 57 b og § 58 b.

Klager producerer el og fjernvarme på kraftvarmeværket på Randers Havn (Randersværket). Der produceres årligt 223.000 MWh. Den primære energikilde i produktionen på Randersværket er kul, men der gøres i stigende omfang brug af også biomasse som brændsel. Randersværket er i henhold til definitionen i § 12 i bekendtgørelse nr. 493 af 12. juni 2003 om betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg et "centralt kraftværk".

Randersværket påbegyndte brugen af biomasse i kombination med fossilt brændsel i efteråret 2002 og har siden dette tidspunkt anvendt biomasse i sti-

gende omfang. Klager har således ifølge egne oplysninger, for at følge intentionerne i biomasseforliget, investeret 50,7 mio. i perioden 2003-2005 på at klargøre Randersværket til afbrænding af biomasse og opkøbe og indrette forsvarelige opbevaringspladser for biomassen.

Hovedproblemstillingen i sagen er, hvorvidt VE-pristillæg efter elforsyningslovens § 57 b kan oppebæres i kombination med kraftvarmegarantistøtte efter elforsyningslovens § 58 b.

Den påklagede afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af den 17. november 2006 lyder som følger:

"[...]

Vedr. Klage over Eltras afgørelse om pristillæg til Randersværket.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

1. Indledning.

Energi Randers Administration A/S (i det følgende Energi Randers) har i brev af 15. marts 2005 påklaget en afgørelse af 25. februar 2005 fra Eltra amba (nu Energinet.dk) til Energistyrelsen.

Side 2 af 31

Ifølge afgørelsen fra Eltra er VE-andelen af elproduktion fra Randersværket fra den 1. januar 2005 ikke berettiget til at modtage pristillæg efter elforsyningslovens § 57 b.

2. Sagens baggrund

Randersværket har før den 1. januar 2005 modtaget to former for pristillæg til elproduktionen:

Pristillæg efter den såkaldte kraftvarmegaranti ifølge bekendtgørelse nr. 231 af 21. april 1998 om adgang til elforsyningsnettet. Denne støtte var en underskudsdekning til kulfyrede kraftvarmeværker i perioder, hvor omkostningerne til elproduktion overstiger elmarkedsprisen. Støtten var beregnet til "centrale kraftvarmeværker", d.v.s. kulfyrede kraftvarmeværker beliggende på nærmere angive kraftværkspladser, men reelt kun Randersværket og Østkraft.

Pristillæg til VE-andelen af elproduktion uafhængigt af kraftvarmegarantien (10 øre pr. kWh).

Ved ændringen af elforsyningsloven pr. 1. januar 2005 (lov nr. 495 af 9. juni 2004) blev bestemmelserne om pristillæg til elproduktion fra Randersværket ændret.

Der ydes pristillæg efter den nye § 58 b i elforsyningsloven, som viderefører støtten efter kraftvarmegarantien. Anvendelsesområdet for § 58 b fremgår af stk. 1.:

”§ 58 b. Der ydes pristillæg til elektricitet fra andre kraft-varmeanlæg end de i §§58 og 58 a nævnte, som er bestemt til at levere fjernvarme, og som har modtaget støtte efter kapitel 7 i bekendtgørelse nr. 231 af 21. april 1998 om adgang til elforsyningsnettet” (d.v.s. Randersværket og Østkraft).

Lovens §§ 58 og 58 a, som nævnes ovenfor, drejer sig om pristillæg til elektricitet produceret på naturgasfyrede decentrale kraft-varmeanlæg og elproduktionsanlæg med affald som brændsel, som før den 1. januar 2005 modtog støtte efter den såkaldte tredledstarif.

Det følger derimod af Eltras afgørelse af 25. februar 2005, at pristillægget til VE-andelen af elproduktion på Randersværket ophører pr. 1. januar 2005. Afgørelsen er truffet på grundlag af de nye bestemmelser i elforsyningslovens § 57 b, stk. 1:

”§ 57 b. Denne bestemmelse omhandler pristillæg til elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder sammen med andre brændsler bortset fra elektricitet produceret på anlæg omfattet af § 57 a. Pristillægget ydes fra det tidspunkt, hvor anvendelsen af vedvarende energi-kilder påbegyndes i pågældende elproduktionsanlæg. Der kan tillige ydes pristillæg til denne elektricitet efter §§ 58 eller 58 a, hvis betingelserne herfor er opfyldt.”

Eltras afgørelse hviler på, at det følger af de citerede bestemmelser i elforsyningsloven, at Randersværket alene er berettiget til pristillæg efter lovens § 58 b og fremover ikke vil være berettiget til pristillæg efter § 57 b til VE-elproduktionen.

3. Klagen fra Energi Randers

Energi Randers har i brev af 15. marts 2005 og ved senere drøftelser med Energistyrelsen fremført sine indsigelser imod Eltras afgørelse og gjort rede for forholdene på Randersværket.

Energi Randers oplyser, at Randersværket tidligere alene har været kulfyret, men at værket fra efteråret 2002 anvender biomasse som brændsel i betydeligt omfang som supplement til kul.

Energi Randers finder, at Randersværket bør få pristillæg til VE-andelen af elproduktion uafhængigt af pristillægget efter § 58 b. Energi Randers peger på, at konsekvensen af afgørelsen fra Eltra er, at værket ikke får nogen støtte til sin VE-elproduktion i modsætning til andre værker.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 3 af 31

Energi Randers gør gældende, at det ikke fremgår af loven eller forarbejderne, at det har været hensigten at indskrænke adgangen for centrale værker, herunder Randersværket, til både at få VE-pristillæg og pristillæg efter kraftvarmegarantien. Det anføres bl.a., at henvisningen i § 57 b, stk. 1, om, at pristillæg efter denne bestemmelse kan kombineres med pristillæg til decentrale kraftvarmeværker, skal forstås indskrænkende, således at det alene har været lovgivers hensigt at regulere adgangen til pristillæg til de decentrale kraftvarmeværker.

Endvidere anføres det, at det fremgår af forarbejderne, at § 58 b er en specialbestemmelse alene for Randersværket og Østkraft, og at en specialbestemmelse går forud for en almindelig bestemmelse, derfor kan der ikke sluttet modsætningsvis fra henvisningen i § 57 b til §§ 58 og 58 a.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

4. Energistyrelsen vurdering:

Det er Energistylens vurdering, at den påklagede afgørelse fra Eltra er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i § 57 b.

Side 4 af 31

Energistyrelsen finder, at det allerede følger af ordlyden af lovens § 57 b, stk. 1, at der ikke kan ydes pristillæg efter denne bestemmelse til VE-andelen til elproduktion på produktionsanlæg, som omfattes af bestemmelser i § 57 b.

Angivelsen i § 57 b, stk. 1, om at pristillæg efter denne bestemmelse kan kombineres med pristillæg til elektricitet fra decentral kraftvarmeproduktion omfattet af §§ 58 og 58 a, må naturligt forstås som en udtømmende angivelse af muligheden for at kombinere tillægget efter § 57 b med andre pristillæg.

Energistyrelsen finder således, at bestemmelserne i § 58 b udtømmende angiver de støttemuligheder, som findes til værker omfattet af den tidligere kraftvarmegaranti.

Disse "kraftvarmegaranti-værker" er defineret i § 58 b, stk. 1, som andre kraftvarmeværker end de decentrale, som er nævnt i §§ 58 og 58 a. Opdelingen i de to kategorier er en videreførelse af to tidligere støttekategorier før den 1. januar 2005, og der er ikke holdpunkter for, at bestemmelserne i § 58 b kan anses for en specialbestemmelse.

Energistyrelsen kan tilføje, at bestemmelserne i § 57 b skal ses i sammenhæng med omlægningen af støtten til både større decentrale kraftvarmeværker og kraftvarmegaranti-værkerne pr. 1. januar 2005. Formålet med omlægningen af de to ordninger er at

fastlægge eller fiksure den fremtidige støtte, som må anses for nødvendig til at dække et driftsunderskud ved salg af elektriciteten ved elmarkedsprisen.

For de decentrale kraftvarmeværker er der indført et nyt beregningsgrundlag, grundbeløbet, ved § 58, stk. 6 og 7.

For de to kraftvarmegarantiværker foreligger der allerede grundlag for fastsættelsen af støttebehovet, idet støtten efter bekendtgørelse nr. 231 var en individuelt beregnet underskudsdækning på grund af driftsunderskuddet i en periode. På denne baggrund blev støttebehovet til kraftvarmegaranti-værkerne fikseret i § 58 b som den største årlige støtte, som er blevet udbetalt efter bekendtgørelse nr. 231 i et af de tre år 2001-03 (basisåret). Pristillægget efter § 58 b nedtrappes i øvrigt og bortfalder, når elmarkedsprisen overstiger et beregnet prisloft (27,1 øre pr. kWh for Randersværket).

Resultatet af en eventuel VE-elproduktion vil indgå i driftsresultatet for værket og dermed i grundlaget for støtte efter § 58 b. På denne baggrund er en særskilt støtte til VE-elproduktionen ikke blevet opretholdt ved de nye lovregler.

For Randersværkets vedkommende er 2001 basisåret, hvor den udbetalte støtte var højest. Som nævnt blev VE-elproduktionen på værket påbegyndt i efteråret 2002.

5. Energistyrelsens afgørelse

Energistyrelsen tiltræder Eltras afgørelse af 25. februar 2005 under hensyn til, at der efter ordlyden af lovens § 57 b, stk. 1. ikke kan ydes pristillæg til VE-andelen af elproduktionen fra Randersværket.

[...]"

Klagen til Energiklagenævnet

Klager til Energiklagenævnet af 11. december 2006 er sålydende:

"[...]

PÅSTAND

Eltras afgørelse af 25. februar 2005, og Energistyrelsens afgørelse af 17. november 2006 [...] ophæves således, at:

Randersværket fra og med 1. januar 2005 er berettiget til at modtage pristillæg efter både elforsyningslovens § 57 b og § 58 b.

[...]"

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 5 af 31

Klager har til støtte for den nedlagte påstand bl.a. anført følgende hovedsynspunkter:

"[...]

Elforsyningslovens §§ 57 b og 58 b regulerer to forskellige formål i henhold til elforsyningslovens overordnede formål. § 57 b er således en bestemmelse der ved sin gennemførelse af tilskud til elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder søger at beskytte miljøet ved at fremme en bæredygtig energianvendelse gennem anvendelse af vedvarende og miljøvenlige energikilder. § 58 b søger derimod primært at beskytte varmemeforbrugerne mod prisstigninger ved en overvæltning af (eventuelle) ekstraomkostninger ved produktion af elektricitet på centrale kraftvarme-anlæg [...].

Eltra og Energistyrelsen har ved den anlagte fortolkning af bestemmelsen i § 57 b, stk. 1, sidste punktum sammenblandet to støtteordninger med hvert sit formål med den konsekvens, at formålet efter § 57 b forspildes på centrale kraft-varme-værker som er berettiget til støtte efter § 58 b. Sådanne værker vil ved den anvendte fortolkning miste deres incitament til at producere elektricitet (og varme) med brug af miljøvenlige brændsler i direkte modstrid med elforsyningslovens formål og således fortsætte deres høje anvendelse af kul som brændsel. Uden en specifik lovbestemmelse hvor det positivt angives, at centrale kraft-varme-anlæg som er berettiget til pristillæg efter § 58 b ikke også er berettiget til pristillæg efter § 57 b må det anses for lovgivers hensigt, at de overordnede formål i loven følges, og at sådanne værker derfor også er berettiget til pristillæg efter § 57 b.

At det ikke har været lovgivers hensigt at udelukke pristillæg efter såvel §§ 57 b og 58 b følger tillige af § 57 b's tilblivelseshistorie og lovens generelle systematik. Det kan heraf ses, at der i § 57 b, stk. 1, sidste punktum er tale om en specialbestemmelse, som alene har til formål at fremhæve, at visse former for elektricitet omfattet af pristillægget efter § 57 b også omfattes af pristillæg efter §§ 58 og 58 a. Bestemmelsen er således ikke en bestemmelse hvorfra der kan sluttet modsætningsvis, men en specialbestemmelse med det konkrete formål at understrege muligheden for pristillæg efter flere bestemmelser.

Såfremt det havde været lovgivers hensigt at udelukke kombinationen af pristillæg efter §§ 57 b og 58 b, ville lovens generelle systematik om angivelse heraf i den konkrete bestemmelse have været fulgt.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 6 af 31

Da Randersværket endvidere først har påbegyndt brugen af biomasse i kombination med fossilt brændsel som brændsel i efteråret 2002 og anvendelsen af biomasse har været støt stigende siden da, vil pristillæg alene efter § 58 b ikke opfylde Randersværkets behov for pristillæg efter VE-pristillægget, som dette vil se ud i dag. Den støtte Randersværket modtager efter § 58 b beregnes på baggrund af støttebehovet i 2001, hvor Randersværket endnu ikke havde påbegyndt brændsel af biomasse i produktionen. Pristillægget efter § 58 b tager således ikke højde for den væsentlige forøgelse af biobrændsel som har fundet sted siden 2003 på Randersværket og kan derfor ikke substituere VE-pristillægget efter § 57 b. Den fortsatte støtte efter § 58 b er i øvrigt en konsekvens af, at Randersværket aldrig har modtaget sådanne tilskud som hovedparten af landets øvrige centrale kraftværker modtog i forbindelse med kraftværkspakken. Disse øvrige centrale kraftværker opnår i realiteten støtte efter både kraft-varme-garantien og VE-pristillægget i § 57 b.
[...]"

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 7 af 31

Til støtte for sin fortolkning af den omhandlede lovgivning, har klager nærmere anført følgende:

"[...]

Lovgrundlag

[...]

Elforsyningsloven

Elforsyningslovens formål er angivet i lovens § 1:

"Lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Loven skal inden for denne målsætning sikre forbrugerne adgang til billig elektricitet og fortsat give forbrugerne indflydelse på forvaltningen af elsektorens værdier.

Stk. 2. Loven skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål særligt fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser og anvendelse af kraftvarme, vedvarende og miljøvenlige energikilder, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for produktion og handel med elektricitet."

Det fremgår således af elforsyningslovens § 1, stk. 1, at lovens formål blandt andet er at sikre hensynet til miljø og forbrugerbeskyttelse. I lovens § 1, stk. 2 er det fremhævet at loven inden for

de opregnede formål særligt skal fremme en *bæredygtig energianvendelse*, herunder ved *energibesparelser og anvendelse af kraftvarme* samt *vedvarende og miljøvenlige energikilder*.

Ved angivelse af disse formål og særlige hensyn fastsætter loven, at disse formål og hensyn skal varetages ved fortolkning og anvendelse af lovens bestemmelser. Såfremt indholdet af en bestemmelse i loven måtte give anledning til tvivl må bestemmelsens indhold således søges klarlagt under hensyntagen til de overordnede formål og hensyn angivet i lovens § 1.

[...]

Elforsyningslovens § 57 b

Elforsyningslovens § 57 b, stk. 1 er sålydende:

"Denne bestemmelse omhandler pristillæg til elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energi-kilder sammen med andre brændsler bortset fra elektricitet produceret på anlæg omfattet af § 57 a. Pristillægget ydes fra det tidspunkt, hvor anvendelsen af vedvarende energi-kilder påbegyndes i pågældende elproduktionsanlæg. Der kan tillige ydes pristillæg til denne elektricitet efter §§ 58 eller 58 a, hvis betingelserne herfor er opfyldt."

[...]

Elforsyningslovens § 57 b's formål

I overensstemmelse med lovens overordnede formål om beskyttelse af miljøet og anvendelse af bæredygtigt energi er VE-pristillægget efter § 57 b (og dennes bestemmelses forgængere tilbage fra § 9a, stk. 1 og 9e, stk. 1, nr. 3, litra a og b i lov nr. 486 af 12. juni 1996) baseret på et politisk ønske om at fremme forbruget af biobrændsel (i stedet for fossilt brændsel) til energifremstilling. Bestemmelsen er således i sin tid blandt andet indført som et led i den samlede danske miljøpolitik, herunder Danmarks internationale forpligtelser til at begrænse udledningen af CO₂.

[...]

Fortolkning af elforsyningslovens § 57 b

Det fremgår af § 57 b, stk. 1's ordlyd, at den elektricitet der efter bestemmelsen ydes pristillæg til, er elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energi-kilder sammen med andre brændsler.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 8 af 31

Nærværende sag drejer sig om fortolkningen af sidste punktum i § 57 b, stk. 1 som er sålydende:

" Der kan tillige ydes pristillæg til denne elektricitet efter §§ 58 og 58 a, hvis betingelserne herfor er opfyldt".

For at forstå indholdet af dette sidste punktum i § 57 b, stk. 1 er det nødvendigt (i) at kende bestemmelsens tilblivelseshistorie, samt (ii) at gøre sig klart til hvilke former for elektricitet der efter elforsyningslovens § 57 b henholdsvis §§ 58 og 58 a kan ydes pristillæg.

[...]

Elforsyningslovens § 57 b's tilblivelseshistorie

Lovforslag L 236 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning (senere bl.a. lov nr. 495 af 6. september 2004) indeholdt ved fremsættelsen ikke en bestemmelse, der som den gældende elforsyningslovs § 57 b generelt omhandlede pristillæg til elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energi-kilder *sammen* med andre brændsler (herefter benævnt "blandede brændsler").

Lovforslagets §§ 57 og 57 a indeholdt således ved sin fremsættelse under afsnittet *Pristillæg m.v. til andre VE-elproduktionsanlæg* alene en bestemmelse om (i) pristillæg til elektricitet produceret på andre VE-elproduktionsanlæg end vindmøller, (der dog som et vigtigt element ved fortolkningen af bestemmelsen indeholdt én bestemmelse om VE-pristillæg til blandede brændsler, nemlig ved anvendelse af biogas sammen med naturgas) (det fremsatte lovforslags § 57) og (II) en bestemmelse om pristillæg til elektricitet fremstillet ved afbrænding af biomasse på elværksfinansierede VE-elproduktionsanlæg (det fremsatte lovforslags § 57 a).

Det fremsatte lovforslags § 57, stk. 1 og stk. 5 havde følgende ordlyd:

Stk. 1: *"Denne bestemmelse omhandler elektricitet produceret på andre VE-elproduktionsanlæg end vindmøller, bortset fra elektricitet produceret på anlæg omfattet af § 57 a. Elektricitet produceret ved biogas på decentrale kraft-varme-anlæg, som anvender biogas og naturgas som brændsler, jf. stk. 5, omfattes tillige af bestemmelserne om pristillæg efter §§ 58 og 58 a.*

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 9 af 31

Stk. 5: " I stedet for pristillæg efter stk. 3 og stk. 4, nr. 1 og 2, ydes et pristillæg til elektricitet fremstillet ved biogas på et decentralt kraft-varme-anlæg, som opfylder betingelserne for at modtage pristillæg efter § 58 eller § 58 a, og som anvender biogas og naturgas som brændsler, jf. dog stk. 6".

Som det fremgår, vedrørte sidste punktum i den foreslåede § 57, stk. 1 alene retten for decentrale kraft-varme-anlæg, som anvender biogas og naturgas som brændsler, til at opnå pristillæg efter både § 57 og §§ 58 eller 58 a. Det var således hensigten specifikt at tilkendegive, at dette blandede brændsel ved decentrale kraft-varme-anlæg var omfattet af såvel det specifikke VE-pristillæg efter § 57 som den generelle støtte til decentrale kraft-varme-anlæg efter §§ 58 og 58 a.

Denne lovgivningsmetode hvorved det specifikt blev angivet hvilke bestemmelser en elektricitetsform kunne opnå pristillæg efter brød med systematikken i de øvrige bestemmelser i lovforslagets kapitel 9 om miljøvenlig elproduktion. Kapitlets øvrige bestemmelser fastsætter, hvilke former for elektricitet der er omfattet af den konkrete bestemmelse, og hvilke som ikke er. Det må således lægges til grund, at bestemmelsen i lovforslagets § 57, stk. 1 sidste punktum var en specialbestemmelse, som alene havde til formål specifikt at fastslå, at elektricitet produceret ved biogas på decentrale kraftvarme-anlæg var omfattet af såvel det specifikke VE-pristillæg efter § 57 som efter den generelle støtte til decentrale kraft-varme-anlæg efter §§ 58 og 58 a.

- Ændringsforslag

Ved betænkning afgivet af Det Energipolitiske Udvalg den 26. maj 2004 blev der stillet ændringsforslag til lovforslag L 236 herunder om ændring af lovforslagets §§ 57, 58 og 58 a. (De dele af ændringsforslagene til §§ 57, 58 og 58 a der har relevans for nærværende sag er enslydende med den nugældende ordlyd af elforsyningsloven, hvorfor de seneste ændringer til bestemmelserne ikke vil blive behandlet i dette klageskrift).

Af bemærkningerne til ændringsforslaget vedrørende § 57 b anføres blandt andet:

"Endvidere ændres lovforslagets bestemmelser om pristillæg til VE-elektricitet fremstillet sammen med andre brændsler. Ifølge § 57 b, stk. 5, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 59, ydes der et pristillæg på 26 øre pr. kWh i de første 10 år og 6 øre pr. kWh i de følgende 10 år til elektricitet fremstillet ved biogas på et decentralt kraft-varme-værk, som anvender biogas og naturgas som brændsler.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 10 af 31

Ved ændringsforslag nr. 33 finder pristillægget på 26 øre og 6 øre pr. kWh anvendelse på al elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energi-kilder sammen med andre brændsler. Foruden biogas vil bestemmelsen også vedrøre biomasse samt energikilder eller teknologier af væsentlig betydning for den fremtidige udnyttelse af VE-elektricitet, jf. § 57, stk. 4, nr. 2. Af hensyn til overskueligheden udskilles disse bestemmelser i den ny § 57 b".

Som det fremgår ændredes den foreslåede § 57 således, at den ikke længere kun omfattede blandede brændsler med biogas og naturgas, men nu i stedet omfattede *al* elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder.

Denne ændring medførte for overskuelighedens skyld, at blandede brændsler blev reguleret i en ny § 57 b. Ændringen af § 57 og indførelsen af § 57 b var således ikke en ændring af pristillægsreglerne som disse var formuleret i den foreslåede § 57, men en tilføjelse af al elektricitet produceret (herunder elektricitet produceret ved centrale værker) ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder sammen med andre brændsler under det foreslåede pristillæg til blandede brændsler efter den foreslåede § 57.

Det fremstår således af bemærkningerne, at det fortsat var lovforslagets hensigt, at sådanne blandede brændsler ved decentrale kraft-varme-anlæg skulle have mulighed for at opnå både VE-pristillægget i § 57 b og det generelle pristillæg til kraft-varme-anlæg i § 58 og 58 a. Denne forståelse fremgår også af bemærkningerne til ændringsforslaget vedrørende § 58, hvori det anføres:

"I § 58, stk. 1, præciseres det, at pristillæg efter § 58 (og dermed også pristillæg efter § 58a) ikke ydes til elektricitet produceret på VE-elproduktionsanlæg som nævnt i § 57. Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 33 om indsættelsen af § 57 b. Elektricitet fra decentrale kraft-varme-anlæg, der alene producerer VE-elektricitet (dvs. med biogas, biomasse og lign. som brændsel), vil således være omfattet af § 57. Hvis elektriciteten fremstilles i et anlæg omfattet af § 58 ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder sammen med naturgas eller affaldsforbrænding, kan der ydes pristillæg til hele elproduktionen efter §§ 58 eller 58 a og tillige efter § 57 b til den andel af elproduktionen, som kan henføres til vedvarende energikilder".

- Centrale kraft-varme-anlæg

Ved ændringen af lovforslagets § 57 og indsættelsen af § 57 b blev centrale kraft-varme-anlæg med blandede brændslers mulighed

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 11 af 31

for at opnå VE-pristillæg reguleret af § 57 b ligesom det ifølge lovforslaget var tilfældet for decentrale kraft-varme-anlæg. Denne konsekvens fremgår ikke af bemærkningerne til ændringsforslaget, hvorfor bemærkningerne heller ikke indeholder overvejelser herom.

Lovændringen ved lovforslag nr. 236 er en lovændring, der som fremsat vedrørte decentrale værker, og således forholder sig til hvorledes disse decentrale værker behandles i henhold til lovforslagets bestemmelser. Overordnet set er lovforslaget således en begrænset kasuistisk lov(ændring), hvis anvendelsesområde må fortolkes indenfor sit primære område. Dette forhold må tillægges vægt i forbindelse med lovforslagets fortolkning. Det gøres gældende, at der ikke som af Energistyrelsens anført kan sluttes modsætningsvis fra lovforslagets bestemmelser med den virkning, at områder uden for lovforslagets reguleringsområde berøres heraf [...].

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 12 af 31

Systematikken fra den fremsatte § 57, stk. 1, sidste punktum, hvorefter det var angivet, at de generelle pristillæg til decentrale kraft-varme-anlæg efter §§ 58 og 58 a tillige fandt anvendelse, videreføres i den nye § 57 b. Bestemmelsen herom er dog ændret derved at den tidligere angivelse af at dette alene var tilfældet for *"elektricitet produceret ved biogas på decentrale kraft-varme-anlæg, som anvender biogas og naturgas som brændsler"* nu generelt blot angiver, at der tillige kan *"ydes pristillæg til denne elektricitet efter §§ 58 eller 58a"*.

Ændringen af bestemmelsen i den fremsatte § 57, stk. 1, sidste punktum var en naturlig følge af at VE-pristillægget nu omfattede alle blandede brændsler og ikke kun bio- og naturgas brændsler. Derimod kan det af bemærkningerne til ændringsforslagene ses, at bestemmelsen ikke tager sigte på at regulere og dermed ændre muligheden for pristillæg til centrale kraft-varme-anlæg. Der er således ikke noget i forarbejderne, inklusive det politiske forlig eller i øvrigt, der indikerer at udskillelsen af § 57 b i en selvstændig bestemmelse og formuleringen heraf skulle anvendes til at begrænse den støtte centrale værker kunne opnå efter § 58 b.

Som anført ovenfor vedrørende forslaget § 57, stk. 1, sidste punktum bryder også elforsyningslovens § 57 b, stk. 1, sidste punktum med den generelle systematik i elforsyningslovens kapitel 9 om miljøvenlig elproduktion ved, til forskel fra kapitlets øvrige bestemmelser, at tilkendegive efter hvilke øvrige bestemmelser i kapitlet en angivet form for elektricitet kan få pristillæg. Det må således også vedrørende denne nye bestemmelse antages, at der er tale om en specialbestemmelse, som alene har til formål speci-

fikt at tilkendegive, at blandede former for elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg er omfattet af såvel det specifikke VE-pristillæg efter § 57 b som efter den generelle støtte til decentrale kraft-varme-anlæg efter §§ 58 og 58 a. Derimod kan der ikke sluttet modsætningsvis fra bestemmelsen, således at bestemmelsen skulle bevirke, at der ikke kan ydes pristillæg til elektricitet omfattet af § 57 b efter andre bestemmelser end § 58 og 58 a.

Det manglende grundlag for en modsætningsslutning følger tillige af det forhold, at lovforslag 236 primært vedrørte decentrale værkers stilling, jf. ovenfor. En så indgribende konsekvens for centrale værkers retsstilling må i sådanne tilfælde have klar og utvetydig lovhjemmel. Lovteksten i § 57 b giver ikke i sig selv, navnlig ikke baseret på dens oprindelseshistorie og når der ikke er holdpunkter herfor i lovforarbejderne, inklusive det politiske forlig der ligger til grund for lovforslaget, grundlag for den modsætningslutning, der drages af Styrelsen.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 13 af 31

Havde det været lovgivers hensigt at udelukke pristillæg efter både § 57 b og § 58 b ville lovgiver have fulgt den generelle systematik i kapitel 9 og positivt have tilkendegivet i § 57 b henholdsvis § 58 b at pristillæg efter bestemmelsen ikke omfattede elektricitet omfattet af § 58 b henholdsvis § 57 b.

Baggrunden for at de centrale kraft-varme-anlægs retsstilling i forbindelse med VE-pristillæg ikke er beskrevet i bemærkningerne til ændringsforslagene må formodentlig findes i den forholdsvise lille betydning heraf. De centrale kraft-varme-anlæg har således forud for indsættelse af § 57 b i elforsyningsloven alle modtaget VE-pristillæg i forbindelse med blandede brændsler. Da den nye hjemmel til at modtage sådanne pristillæg efter elforsyningslovens § 57 b ikke ændrede på de eksisterende pristillægsordninger til centrale kraft-varme-anlæg, er dette forhold ikke undergivet behandling i bemærkningerne.

Det må desuden have formodningen imod sig, at centrale kraft-varme-anlæg skulle behandles anderledes end de decentrale kraft-varme-anlæg, når dette ikke specifikt er nævnt i bemærkningerne til ændringsforslagene.

[...]

Elforsyningslovens § 58 b

Elforsyningslovens § 58 b er sålydende:

"Der ydes pristillæg til elektricitet fra andre kraft-varme-anlæg end de i §§ 58 og 58 a nævnte, som er bestemt til at levere fjernvarme, og som har modtaget støtte efter kapitel 7 i bekendtgørelse nr. 231 af 21. april 1998 om adgang til elforsyningsnettet.

Stk. 2. Pristillægget ydes i 15 år regnet fra den 1. januar 2004 og fastsættes efter nærmere angivne kriterier som summen af de i nr. 1 og 2 nævnte værdier:

- 1) Forskellen mellem gennemsnittet af de nødvendige omkostninger og den gennemsnitlige indtægt ved elproduktion i et af årene 2001-2003. Pristillægget udbetales månedligt med en tolvtedel og indekseres i forhold til den gennemsnitlige månedlige markedspris som nævnt i § 59, stk. 2, nr. 2, således at pristillægget bortfalder, når indtægten ved elproduktion overstiger de nødvendige omkostninger.*
- 2) Et beløb på 1,0 øre pr. kWh for balanceringsomkostninger til leveret elektricitet.*

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 14 af 31

Stk. 3. Beløbet i stk. 2, nr. 1, reguleres efter den 1. januar hvert år fra 2005 til og med 2009 som nævnt i § 58, stk. 5.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan efter forelæggelse for det i § 3 nævnte udvalg fastsætte regler om, at tillægget skal nedsættes eller bortfalde.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om beregningsmetoder for pristillægget".

[...]

Elforsyningslovens § 58 b's formål

Som anført i bemærkningerne til lovforslag L 236 til ændring af lov om elforsyning (senere lov nr. 495 af 20. juni 2004) er bestemmelsen i elforsyningslovens § 58 b en videreførelse af det pristillæg (kraft-varme-garantien), som blev ydet efter den tidligere § 57, stk. 1 og 2 (lovbekendtgørelse nr. 151 af 10.03.2003 som ændret ved lov nr. 452 af 10.06.2003) som videreførte den hidtidige elforsyningslovs § 9 e, stk. 1, nr. 3, litra c (indsat i den daværende lov nr. 54 af 25. februar 1976 om elforsyning ved lov nr. 486 af 12. juni 1996).

I bemærkningerne til lovforslag L 239 til lov om ændring af lov om elforsyning (senere lov nr. 486 af 12. juni 1996) er der vedrørende

den tidligere elforsyningslovs § 9 e, stk. 1, nr. 3, litra c og således indførelsen af kraft-varme-garantien anført følgende:

"Endelig skal elforsyningsvirksomhederne aftage elektricitet fra andre kraftvarmeværker bestemt til at levere fjernvarme (hvormed sigtes til store kraftvarmeanlæg, der forsyner større byområder), dog kun i det omfang elektriciteten ikke kan afsættes til priser, der dækker de nødvendige udgifter ved pågældende elproduktion.

...

Bestemmelsen indebærer ikke nogen afvigelse fra eksisterende aftaler og principper for fordelingen af omkostninger mellem el- og varmesiden, men skal på den anden side sikre, at der som følge af nye markedsvilkår på elmarkedet ikke kan ske en overvæltning til ugunst for varmekonsumenterne".

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 15 af 31

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslag L 239 tilsigtede indførelse af kraftvarme-garantien at tilgodese to formål; (i) sikring af miljøvenlig elproduktion ved anvendelse af el fra kraftvarmeværker, samt (ii) forbrugerbeskyttelse idet der ikke sker en overvæltning af eventuelle ekstra omkostninger i forhold til markedsprisen ved produktion af el på kraftvarmeværkerne på varmekonsumenterne. Disse to formål, sikring af miljøvenlig elproduktion ved anvendelse af el fra kraftvarmeværker samt forbrugerbeskyttelse, er fortsat det formål den gældende elforsyningslov skal opfylde [...] og fortsat de underliggende hensyn bag den videreførte kraft-varme-garantiordning i elforsyningslovens § 58 b.

-Randers og Rønne værkerne

Bemærkningerne til § 58 b indeholder blandt andet følgende passage:

"§ 58 b er en videreførelse af det pristillæg (kraft-varme-garantien), som er ydet efter den hidtidige § 57, stk. 1, nr. 2. Ifølge stk. 1 omhandler bestemmelsen til pristillæg til elektricitet fra andre kraftvarme-anlæg end de i § 58 nævnte, som er bestemt til at levere fjernvarme, d.v.s. de centrale kraft-varme-værker. Reelt har bestemmelsen p.g.a. kraftværksforliget fra november 1999 kun haft betydning for to mindre kraftvarme-værker, som er beliggende på centrale kraftværkspladser, nemlig værkerne i Randers og Rønne (Østkraft), som anvender bl.a. kul som brændsel, og som har en elproduktionskapacitet på hver ca. 40 MW".

Som det fremgår af bemærkningerne til § 58 b, har bestemmelsen på grund af kraftværksforliget fra november 1999 reelt kun be-

tydning for de primært kulfyrede værker i Randers og Rønne, Kraftværksforliget i 1999 indebar således, at kraftværkerne dels modtog 4-årige VE tilskud, dels fik betaling, ligeledes over en 4-årig periode, for at stille kapacitet til rådighed for den systemansvarlige og endelig fik tildelt nogle engangsbetalinger i forbindelse med udarbejdelse af åbningsbalancer (adgang til at beholde ikke-anvendte henlæggelser til nye anlæg, kapitaltilførsel fra transmissionsselskaber m.v.). Kraftværkerne kunne så vælge enten at modtage denne "pakke" eller at modtage kraft-varme-garantien. Randersværket valgte i den forbindelse (ligesom det var tilfældet med værket i Rønne) at fortsætte med at modtage støtte efter kraft-varme-garantien.

Værkerne i Randers og Rønne har således ikke modtaget de tilskud, som de øvrige centrale kraft-varme-værker har oppebåret under kraftværkspakken, men har i stedet disponeret i tillid til at kunne opnå pristillæg efter såvel kraft-varme-garantien som VE-pristillægget, som det i realiteten har været muligt for de øvrige centrale kraft-varme-værker. Der er således ikke tale om, at Randers eller Rønne værket ved at få pristillæg efter såvel §§ 57 b som 58 b opnår støtte som landets øvrige kraftvarmeværker ikke har modtaget eller vil modtage. På denne baggrund må bestemmelsen i § 58 b anses som en lex specialis bestemmelse vedrørende fortsat støtte til Randers og Rønne værkerne efter kraft-varme-garantien. Det har på denne baggrund ikke været lovgivers hensigt at bestemmelsen i § 57 n, stk. 1 uden specifik angivelse heraf skulle regulere muligheden for støtte efter § 58 b i kombination med § 57 b."

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 16 af 31

Foranlediget af Energistyrelsens bemærkninger til sagen, som er gengivet nedenfor, har klager yderligere fremført følgende:

"[...]

LOVFORTOLKNING

[...]

I forlængelse af det i klageskriftet [...] anførte gøres det gældende, at der ved en fortolkning af bestemmelsen i elforsyningslovens § 57 b skal tages udgangspunkt i en formålsfortolkning af bestemmelsen samt elforsyningslovens generelt og ikke som af Energistyrelsen i en snævrere ordlydsfortolkning af § 57 b. Bestemmelsen omfattede en lille og kendt kreds af juridiske personer, i hvilket tilfælde retsvirkningerne af anlæggelse af en formålsfortolkning er umiddelbart identificerbart. Modsætningen hertil er lovbestemmelser der henvender sig til et bredere og/eller ubestemt

antal retssubjekter, i hvilket tilfælde en ordlydsfortolkning af retssikkerhedsmæssige hensyn ofte må foretrækkes.

[...]

Det gøres gældende at det er fast fortolkningspraksis at fratagelse af eksisterende rettigheder fra retssubjekter kræver klare holdepunkter i reguleringen og ikke kan udledes af uklare lovbestemmelser (såvel i relation til bestemmelsen selv om i relation til bestemmelsens kontekst) da retssubjekterne har indrettet sig efter den hidtidige regulering. Hvis der således ikke er noget i forarbejderne der tyder på, at det har været hensigten at ændre den gældende retstilstand, vil denne blive opretholdt [...].

Som beskrevet i klageskriftet [...] indeholdt L 236 (senere bl.a. lov nr. 495 af 6. september 2004) ved fremsættelsen ikke en bestemmelse som den nuværende § 57 b men derimod alene en bestemmelse om VE-pristillæg til blandede brændsler (biogas sammen med naturgas) på decentrale kraft-varme-anlæg. Var det fremsatte lovforslag blevet vedtaget som fremsat, ville der ikke være opstået tvivl om, at Randers værket fortsat ville være berettiget til modtagelse af pristillæg i henhold til retstilstanden forud for lov nr. 495's ikrafttræden. Hverken af forarbejderne til lov nr. 495 eller af det politiske forlig indgået forud herfor fremgår det imidlertid, at det var en del af formålet med de ved lov nr. 495 indførte ændringer af den på tidspunktet eksisterende retstilstand for de relevante centrale værker skulle ændres. Energi Randers har i tillid til at Energi Randers vil modtage pristillæg efter elforsyningslovens § 57 b investeret i anlæg og opbevaringspladser til brug for anvendelse af biomasse i afbrændingen. Det gøres således gældende, at den af Styrelsen anlagte fortolkning af at bestemmelsen i § 57 b ophæver Energi Randers' adgang til at modtage VE-pristillæg støtte strider mod almindelig gældende fortolkningspraksis.

[...]

Lovsystematik

Energistyrelsen gør [...] i indlægget gældende, at *"systematikken i bestemmelserne om pristillæg i lov nr. 495 er således, at bestemmelserne om pristillæg til en given kategori af værker eller anlæg som udgangspunkt er samlet i én paragraf. Hvis der i samme periode kan ydes flere kategorier af pristillæg, vil dette fremgå af lovens bestemmelser"*. Herefter henviser Styrelsen bl.a. til elforsyningslovens § 56 som et eksempel herpå. Ved en læsning af loven til § 56 d, stk. 3 fremgår det, at der ikke ved bestemmel-

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 17 af 31

sen er tale om, at der gives egentlig hjemmel for pristillæg efter to kategorier (her § 56 a og § 56 d), men at der alene er tale om en beskrivelse af hvorledes pristillæg skal fastsættes, såfremt der gives støtte efter flere kategorier, jf. § 56 d, stk. 3: "Hvis der ydes tillæg efter stk. 2 og efter § 56 a, stk. 6..." Det fremgår således heraf, at hjemlen til pristillæg fremgår af hver af bestemmelserne i § 56 a og § 56 d. Ordlyden af lovens § 56 d støtter det i klageskriftet anførte om lovens systematik.

[...]

Primære formål med lov nr. 495

Styrelsen anfører [...] i indlægget, at Energi Randers i klageskriftet har anført, at lov nr. 495 primært har til *formål* at regulere støtten til decentral kraftvarme. Det præciseres hermed at det i klageskriftet er gjort gældende at lov nr. 495 (som hidrører fra lovforslag L 236) som fremsat primært *vedrørte* decentrale værker og derfor må fortolkes indenfor dette område.

[...]

Udformningen af den nye kraftvarmegaranti

Som anført af Styrelsen [...] i indlægget er støtten til kraftvarmegarantiværkerne efter § 58 b udformet på samme måde som støtten til de større decentrale kraftvarmeværker i § 58. Da de decentrale værker er berettiget til pristillæg efter både § 57 b og § 58, opnår de decentrale værker ved Styrelsens fortolkning af § 57 b en støtte som de centrale værker (Randers og Rønne) ikke opnår, hvorfor den af Styrelsen omtalte ligelige behandling af værkerne ikke finder sted. Denne forskelsbehandling kan som nærmere redegjort for [...] nedenfor ikke forsvares ved en henvisning til beregningen af støtte efter § 58 b.

[...]

VE-elproduktionens indregning i grundlaget for støtte

Som anført i klageskriftet påbegyndte Randersværket anvendelsen af biomasse i kombination med fossilt brændstof i efteråret 2003 og har siden da haft en støt stigende anvendelse heraf. Det efter elforsyningslovens § 58 b beregnede pristillæg (på basis af årene 2001-2003) kompenserer således ikke Randersværket i det foreliggende tilfælde hvor anvendelsen af biomasse som brændsel er intensiveret betydeligt efter 2003.

[...]"

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 18 af 31

Energistyrelsens bemærkninger

Energistyrelsen har over for Energitiklagnævnet fastholdt den trufne afgørelse.

Til støtte for afgørelsen har Energistyrelsen bl.a. udtalt følgende:

"[...]

Energistyrelsens vurdering

I det følgende vil Energistyrelsen kommentere anbringenderne fra Randers Energi dels ud fra ordlyden af de berørte lovbestemmelser, dels ud fra, hvad der kan udledes af lovens formål, aftalen af 29. marts 3004 og lovens forarbejder.

[...]

Ordlyden af de berørte lovbestemmelser.

§ 57 b omhandler adgangen til at få pristillæg til VE-andelen af elproduktionen i et blandet anlæg. Bestemmelsen er en af de tre bestemmelser i elforsyningsloven om pristillæg til anden vedvarende energi end vindkraft; de andre er § 57 om pristillæg til elektricitet fra "rene" VE-anlæg, og § 57 a om pristillæg til VE-elektricitet fra særlige "elværksfinansierede" anlæg (jf. elforsyningslovens § 55, stk. 2, om disse anlæg).

Energistyrelsen finder, at § 57 b, stk. 1, sidste pkt., hvorefter pristillægget til VE-andelen kan kombineres med pristillæg efter §§ 58 og 58 a til elektricitet fra decentral kraftvarme, efter sin ordlyd er en udtømmende angivelse af, hvilke muligheder der er for at kombinere tillægget efter § 57 b med andre pristillæg.

I den forbindelse kan Energistyrelsen ikke tilslutte sig det anførte om, at formålet med lov 495 primært var at regulere de decentrale kraftvarmeværker [...].

Det følger heraf, at der modsætningsvis ikke kan ydes pristillæg efter § 57 b til VE-andelen af elproduktion på produktionsanlæg, som omfattes af lovens § 58 b.

Bortset fra kombinationen med støtten til decentrale kraftvarmeværker efter §§ 58 og 58 b omfatter § 57 b således pristillæg til VE-andelen af elektricitet fra blandede anlæg, som ikke er berettiget til anden støtte.

Energistyrelsen finder endvidere, at systematikken i bestemmelserne om pristillæg i lov 495 er således, at bestemmelserne om pristillæg til en given kategori af værker eller anlæg som ud-

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 19 af 31

gangspunkt er samlet i én paragraf. Hvis der i samme periode kan ydes flere kategorier af pristillæg, vil dette fremgå af lovens bestemmelser. Der er tale om de såkaldte skrotningsbeviser til vindmøller, jf. § 56 d, og kombineret støtte efter § 57 b og §§ 58 eller 58 a som nævnt ovenfor.

§ 58 b fremstår samtidig efter sin ordlyd som den eneste bestemmelse om støtte til de værker, som omfattes af den tidligere kraftvarmegaranti, og der angives ikke nogen adgang til at kombinere med andre pristillæg. Energistyrelsen finder også på denne baggrund, at § 58 b udtømmende angiver de støttemuligheder, som efter den 1. januar 2005 findes til disse værker.

[...]

Andre forhold (Lovens formål, 29. marts-aftalen, lovens forarbejder)

[...]

Elforsyningslovens formål

Energi Randers anfører, at det helt generelt vil være imod elforsyningslovens formål, hvis der ikke ydes støtte til VE-elproduktionen på Randersværket.

Energistyrelsen bemærker, at formålsbestemmelsen i elforsyningslovens § 1 fremhæver de hensyn, som er bærende i loven. Her nævnes hensynet til miljø, herunder at loven skal fremme vedvarende og miljøvenlige energikilder. Disse hensyn skal dog afvejes overfor eksempelvis hensynet til samfundsøkonomi, herunder hensynet til at sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for produktion og handel med elektricitet. Støtte til miljøvenlig elproduktion og størrelsen af denne støtte skal således afvejes i sammenhæng med samfundsmæssige hensyn.

[...]

Aftalen af 29. marts 2004 mellem regeringen og partierne bag el-reformen om vindenergi, decentral kraftvarme m.v.

Denne aftale er baggrunden for gennemførelsen af lov 495, som trådte i kraft den 1. januar 2005. Aftalens indhold er et udtryk for afvejning af hensynet til fremme af miljøvenlig elproduktion sammen med andre hensyn, jf. omtalen af § 1 ovenfor.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 20 af 31

Som et vigtigt led i aftalen skulle miljøvenlig elproduktion overgå til salg på markedsvilkår ligesom anden elektricitet. Derfor skulle den hidtidige aftagepligt og de faste afregningspriser for miljøvenlig elproduktion afskaffes. I stedet ydes der supplerende pristillæg til elmarkedsprisen, idet støtten er af varierende størrelse for forskellige anlægskategorier.

Dette betød, at alle tidligere støttebestemmelser, som var baseret på aftagepligt og faste afregningspriser for miljøvenlig elektricitet, skulle ændres. Derved blev hele elforsyningslovens kapitel 9 om miljøvenlig elproduktion gennemskrevet og ændret. Energistyrelsen finder således ikke holdepunkter for det af Energi Randers anførte, hvorefter lov 495 primært har til formål at regulere støtten til decentral kraftvarme, således at loven, som det anføres, er kasuistisk.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Udover denne generelle omlægning til markedsvilkår er der i aftalen blevet fastsat nye støttestørrelser og beregningsprincipper for nogle kategorier af miljøvenlig elproduktion.

Side 21 af 31

For decentrale kraftvarmeværker blev den hidtidige produktionsafhængige støtte pr. kWh, treledstariffen, ændret for de store og mellemstore værkers vedkommende (d.v.s. over 5 MW fra den 1. januar 2007). Støtten er omlagt til en produktionsuafhængig støtte, grundbeløbet, som skal modsvare forskellen mellem elmarkedsprisen og den hidtidige støtte efter treledstariffen. Grundbeløbet fastsættes som den største udbetalte støtte i et af årene 2001-03.

Det skal samtidig tilføjes, at der også i aftalen er en tilkendegivelse af, at der skal være mulighed for at kombinere specielt pristillæg til biogas og pristillæg til decentralt kraftvarme på naturgas [...].

Formålet med omlægningen er at fjerne incitamentet til at producere elektricitet i perioder, hvor markedsprisen er lav. Støtten skal beskytte varmepriserne fra værkerne, men samtidig er der beregningsregler, som skal hindre, at støtten fører til overkompensation. Derfor nedtrappes pristillægget og bortfalder, når elmarkedsprisen overstiger et "loft" (ca. 34 øre pr. kWh).

[...]

Aftalen af 29. marts 2004 indeholder ikke noget eksplicit om den fremtidige støtte til alle værkskategorier, herunder de to kulfyrede kraftvarmeværker, som var omfattet af den tidligere kraftvarmegaranti, Randersværket og Østkraft. På disse områder er de nye støttebestemmelser i lov 495 derfor blevet udformet med baggrund i de generelle intentioner og principper i aftalen.

De to kraftvarmegaranti-værker har klare lighedspunkter med de større naturgasfyrede decentrale kraftvarmeværker, som omfattes af § 58, med hensyn til opgaver (levering af fjernvarme) og anlægsstørrelse (Randersværket er med ca. 50 MW mindre end de største decentrale værker). Også formålet med at fortsætte støtten, fortsættelsen af et hidtidigt støtteniveau, er det samme som i § 58.

En historisk betinget forskel til værkerne i § 58 er kulanvendelsen på de to kraftvarmegarantiværker, men der er ikke i § 58 b restriktioner på fremtidig brændselsanvendelse, herunder hel eller delvis overgang til at anvende biomasse.

Derfor er støtten til kraftvarmegaranti-værkerne efter § 58 b i princippet udformet på samme måde som for de større decentrale kraftvarmeværker i § 58. Der indføres en produktionsuafhængig støtte, som beregnes som den største udbetalte støtte i et af årene 2001-03 (basisåret). Formålet med bestemmelserne er som ved de decentrale kraftvarmeværker at fastsætte den fremtidige støtte, så at den svarer til den hidtidige.

For de decentrale kraftvarmeværker har det som nævnt været påkrævet at indføre et nyt beregningsgrundlag, grundbeløbet, jf. § 58, stk. 6 og 7.

For de to kraftvarmegaranti-værker fandtes der derimod allerede et grundlag for fastsættelsen af støttebehovet, idet den tidligere kraftvarmegaranti efter bekendtgørelse nr. 231 af 21. april 1998 var en individuelt beregnet underskudsdækning, opgjort på grundlag af driftsunderskuddet i en periode. På denne baggrund er støttebehovet til kraftvarmegaranti-værkerne blevet fikseret i § 58 b som den største årlige støtte, som er blevet udbetalt efter bekendtgørelse nr. 231 i et af de tre år 2001-03 (basisåret 2001-03). Resultatet af en eventuel VE-elproduktion vil indgå i driftsresultatet for værket og dermed i grundlaget for støtten efter § 58 b.

På denne baggrund er en særskilt støtte til VE-elproduktionen ikke blevet opretholdt ved de nye regler i lov 495.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 22 af 31

For at undgå overkompensation nedtrappes pristillæggets efter § 58 b og bortfalder, når elmarkedsprisen overstiger et beregnet "loft" (27,1 øre pr. kWh for Randersværket).

Behovet for en nyvurdering af hidtidige støtteordninger understreges i øvrigt af, at tidligere statsstøtte-godkendelser efter EU-traktaten, blandt andet godkendelsen N 305/96 af den gamle kraftvarmegaranti, var tidsbegrænsede. Kraftvarmegaranti-godkendelsen ophørte således medio 2004 ved ikrafttrædelsen af det nye elmarkedsdirektiv. Godkendelsen af en forlængelse af tidligere ordninger må derfor forudsætte, at støttebehovet og – niveauet er klart begrundet.

[...]

Udformningen af bestemmelserne om pristillæg til VE-elektricitet fra blandede anlæg

Energi Randers anfører, at bestemmelsen om støtte til VE-andelen af elektricitet fra blandede anlæg er ændret fra det fremsatte lovforslag L 236 til det endelig lovforslag [...].

Energistyrelsen finder ikke, at ændringerne i bestemmelserne fra det fremsatte lovforslag L 236 den 21. april 2004 til udvalgsbetænkningen den 26. maj 2004 kan tages til støtte for, at det var hensigten, at pristillæg efter §§ 57 b og 58 b skulle kunne kombi-neres.

[...]

I det oprindelige L 236 var alle pristillæg til VE-elektricitet (bortset fra Vindkraft) fastsat i § 57 (bortset fra støtte til VE-elektricitet fra de særlige "elværksfinansierede" anlæg i lovens § 57 a, hvortil Randersværket ikke hører).

Der var bestemmelser i § 57, stk. 5, jf. stk. 1, 2. pkt., om kombination af VE-pristillæg og andre pristillæg på et blandet anlæg. Det drejede sig om elektricitet fremstillet ved biogas på naturgas-fyrede decentrale kraftvarmeværker, som opfylder betingelserne for at få pristillæg efter §§ 58 eller 58 a.

I disse tilfælde skulle der efter § 57, stk. 5, ydes et pristillæg til biogas-andelen af elproduktion i kombination med pristillæg til værkets elproduktion efter §§ 58 eller 58 a. VE-pristillægget var 26 øre pr. kWh i 20 år for eksisterende biogasanvendelser. Dette pristillæg ydes også i de tilfælde, hvor pristillæg efter §§ 58 eller 58 a stilles i bero, fordi elmarkedsprisen er over det beregnings-

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 23 af 31

mæssige loft [...]; pristillægget reduceres ikke ud fra elmarkedsprisens højde (*i det følgende: fasttillæg*).

Formålet med dette faste tillæg var at motivere til tilsatsfyring med biogas på bestående naturgasfyrede værker. Baggrunden er, at biogas i aftalen af 29. marts 2004 er et særligt prioriteret VE-brændsel:

"Biogasanlæg, der leverer biogas til naturgasfyrede kraftvarmeanlæg, er omfattet af støttevilkårene under pkt. 5 ovenfor (og der er ingen afsnitsnummerering, men der må menes støtten til decentral kraftvarme) og vil desuden få et biogaspristillæg på 26 øre/kWh (efter 10 år 6 øre)" (der sigtes her til støtten til nyetablerede anvendelser af biogas, for eksisterende anvendelser er pristillægget som nævnt 26 øre i 20 år).

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Andre kategorier af VE-elektricitet fra blandede anlæg var omfattet af de almindelige pristillæg i § 57. Pristillægget ville i et eksisterende blandet anlæg – ligesom ved "rene" VE-anlæg – være forskellen mellem et loft på 60 øre pr. kWh og markedsprisen, jf. § 57, stk. 3.

Side 24 af 31

Disse andre kategorier af VE-elektricitet fra blandede anlæg ville typisk være elektricitet fremstillet ved biomasse, men kunne også være elektricitet fremstillet ved biogas, for eksempel på et naturgasfyret decentralt kraftvarmeværk, som etableres efter 1. januar 2005 og derved ikke kan få pristillæg efter §§ 58 eller 58 a.

[...]

I det endelige lovforslag er der indsat en bestemmelse, § 57 b, som generelt omhandler pristillæg til VE-andelen af elproduktionen på blandede anlæg, d.v.s. både ved den særlige kombination af biogas og decentral kraftvarme som omtalt ovenfor og i andre tilfælde. Som allerede nævnt fremgår det af § 57 b, stk. 1, sidste pkt., at der tillige kan ydes pristillæg til denne elektricitet efter §§ 58 eller 58 a, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Af praktiske grunde blev pristillægget til eksisterende VE-anvendelser i blandede anlæg fastsat ligesom det hidtidige pristillæg til eksisterende biogasanvendelse på at naturgasfyret decentralt kraftvarmeværk, d.v.s. et fast tillæg på 26 øre pr. kWh i 20 år uafhængigt af markedsprisen. Beløbet er i øvrigt ved § 8 i bekendtgørelse nr. 1364 af 15. december 2004 nedsat i visse tilfælde for at undgå overkompensation.

Det kan tilføjes, at biogas i praksis er det eneste relevante tilsatsbrændsel på et naturgasfyret decentralt kraftvarmeværk.

Energistyrelsen skal bemærke, at udskillelsen af blandede anlæg i § 57 b har praktiske årsager: Ifølge den oprindelige L 236 skulle den systemansvarlige virksomhed bistå ejere af bl.a. VE-elproduktionsanlæg, som var omfattet af § 57 og § 58 a, med at sælge elproduktion på elmarkedet og yde balancering af elektriciteten, jf. lovens § 59 a, stk. 1.

Imidlertid er det rent praktisk ikke muligt at varetage separat salg og balancering efter § 59 a, stk. 1, alene for den andel af en blanded elproduktion, som er VE-baseret. Derfor er lovforslaget ændret. Bestemmelserne om pristillæg til VE-andelen af elektricitet fra blandede anlæg er blevet udskilt i § 57 b, og § 59 a er ændret, så at den systemansvarliges pligt til at varetage salg og balancering ikke gælder for VE-elektricitet omfattet af § 57 b.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 25 af 31

Herom henvises til bemærkningerne til § 57 b i betænkningen: "Ændringen indebærer, at elektricitet fremstillet ved vedvarende energikilder sammen med andre brændsler ikke omfattes af bestemmelserne om salg og balancering efter § 59 a, stk. 1. Ændringen skal ses på baggrund af, at det i praksis ikke er muligt at varetage salg og balancering efter § 59 a, stk. 1, alene for den andel, som er fremstillet ved vedvarende energikilder".

Sammenfattende er det Energistyrelsens vurdering, at der ikke ved § 57 b er sket nogen realitetsændring med hensyn til muligheden for at kombinere med pristillæg efter § 58 b. Allerede den oprindelige § 57 indeholdt en bestemmelse om, hvornår pristillæg til VE-andelen af elektricitet kunne kombineres med andre pristillæg nemlig pristillæg efter §§ 58 og 58 a, således som det også er tilfældet i § 57 b, og denne bestemmelse må anses for udtømmende.

[...]

Særlige forhold omkring kraftvarmegarantien

[...]

Energi Randers finder [...], at Randersværket reelt er stillet økonomisk dårligere end de store centrale kraftvarmeværker, som også oprindeligt var omfattet af bestemmelserne om kraftvarmegaranti fra disse bestemmelsers ikrafttræden i 1998. Der henvises særligt til, at de store centrale kraftvarmeværker har modtaget betydelig støtte som et led i kraftvarmegarantien, idet de er blevet

tilgodeset ved kraftværksaftalen af 17. november 1999, som Randersværket ikke er omfattet af. [...].

Kraftværksaftalen er en aftale af 17. november mellem parterne bag Elreformen samme år om vilkårene for kraftværkernes overgang til konkurrence. Ved aftalen blev der taget samlet stilling til de økonomiske forpligtelser, som kraftværkerne skal bære under de kommende markedsvilkår. De store centrale kraftværksselskaber tiltrådte aftalen og gav samtidig afkald på fremtidig støtte efter den daværende kraftvarmegaranti [...]. Som nævnt i klageskriftet valgte Randersværket i stedet at fortsætte under kraftvarmegarantien.

De beløb, som blev ydet til de deltagende kraftvarmeselskaber på baggrund af kraftværksaftalen, er ydet som et led i en samlet løsning af kapitalforholdene i kraftværkssektoren ved markedsovergangen, og beløbene dækker de ydelser i bred forstand fra disse virksomheder, herunder etablering og drift af visse vindmøller, sikring af forsyningssikkerheden i elforsyningssystemet i en 4-års periode m.v. En sammenligning mellem støtten til Randers værket og ydelser efter kraftværksaftalen er derfor efter Energistyrelsens vurdering ikke relevant.

[...]

Energi Randers anfører endelig, at den påklagede afgørelse fører til, at Randersværket i modsætning til andre værker ikke får støtte til sin VE-andel af elproduktionen [...].

Ifølge § 58 b, stk. 2, skal pristillægget fastsættes som støtten i det af årene 2001-03, hvor støtten var højest [...]. Efter disse bestemmelser er basisåret for Randersværket 2001.

Energi Randers kritiserer, at pristillægget ifølge § 58 b skal beregnes på baggrund af støttebehovet i 2001. Som nævnt har Randersværket fra efteråret 2002 anvendt biomasse som brændsel i betydeligt omfang som supplement til kul.

Energi Randers kritiserer, at bestemmelserne ikke tager hensyn til, at anvendelsen af biomasse på Randersværket ikke var påbegyndt i basisåret 2001. Der peges på, at støtten i 2001 derved ikke indeholder nogen beregning for Randersværkets forbrug af biomasse. Derved får værket ikke en compensation, som skulle afløse pristillægget til VE-andelen efter § 57 b.

Energistyrelsen skal bemærke, at det følger af § 58 b, at basisåret er det af de tre år 2001-03, hvor støtten efter de dagældende reg-

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 26 af 31

ler var højest, og at basisåret ifølge disse regler er 2001. Hvis støtten var blevet baseret på et af årene 2002 eller 2003 med en VE-elproduktion, ville støtten efter § 58 b være blevet lavere end med 2001 som basisår. I øvrigt kan styrelsen henvise til, at en hel eller delvis overgang til at anvende biomasse i stedet for kul ikke er til hinder for fortsat at modtage pristillæg efter § 58 b.

[...]

Sammenfatning

Energistyrelsen finder, at der ikke efter ordlyden af elforsyningslovens § 57 b, stk. 1, kan ydes pristillæg til VE-andelen af elproduktion fra Randersværket.

Energistyrelsen finder, at denne fortolkning af ordlyden af § 57 b støttes på det ovenfor anførte, hvorefter udformningen af §§ 57 b og 58 b må anses for at være i overensstemmelse med lovens forarbejder, herunder intentionerne bag aftalen af 29. marts 2004.
[...]"

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 27 af 31

Retsgrundlaget

Elforsyningslovens § 57 b om pristillæg til andre VE-elproduktionsanlæg er sålydende:

"[...]

§ 57 b. Denne bestemmelse omhandler pristillæg til elektricitet produceret ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder sammen med andre brændsler bortset fra elektricitet produceret på anlæg omfattet af § 57 a. Pristillægget ydes fra det tidspunkt, hvor anvendelsen af vedvarende energikilder påbegyndes i pågældende elproduktionsanlæg. Der kan tillige ydes pristillæg til denne elektricitet efter §§ 58 eller 58 a, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Stk. 2. Hvis anvendelsen af vedvarende energikilder er påbegyndt senest den 21. april 2004, ydes der pristillæg på 26 øre pr. kWh til elektricitet fremstillet ved disse energikilder. Pristillægget ydes i 20 år, dog mindst i 15 år regnet fra den 1. januar 2004.

Stk. 3. Hvis anvendelsen af de i nr. 1 og 2 nævnte vedvarende energikilder er påbegyndt den 22. april 2004 eller senere, ydes der pristillæg på 26 øre pr. kWh i de første 10 år og 6 øre pr. kWh i de følgende 10 år til elektricitet fremstillet ved disse energikilder:

- 1) Elektricitet fremstillet med biogas som brændsel, såfremt anvendelsen af biogas er påbegyndt senest den 31. december 2008, jf. dog stk. 4.
- 2) Elektricitet fremstillet ved energikilder eller teknologier af væsentlig betydning for den fremtidige udnyttelse af VE-

elektricitet efter transport- og energiministerens bestemmelse.

Stk. 4. Der kan kun ydes pristillæg efter stk. 3, nr. 1, til elektricitet fremstillet ved biogas, hvis der kan gives tilsagn om at modtage pristillægget inden for den i § 57, stk. 5, nævnte tilsagnsramme.

Stk. 5. Hvis anvendelsen af andre vedvarende energikilder end de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte er påbegyndt den 22. april 2004 eller senere udstedes der VE-bevis til elektricitet produceret på disse energikilder. Indtil VE-beviser udstedes, ydes der i stedet et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Der udstedes VE-bevis eller ydes pristillæg i 20 år fra påbegyndelsen af anvendelsen af de nævnte vedvarende energikilder. Der udstedes ikke VE-bevis til anden elektricitet omfattet af stk. 1.

Stk. 6. Transport- og energiministeren kan efter forelæggelse for det i § 3 nævnte udvalg fastsætte regler om, at de i denne bestemmelse angivne pristillæg skal nedsættes eller bortfalde, samt fastsætte regler eller træffe nærmere afgørelse om, hvilke kategorier af elektricitet der kan få pristillæg efter stk. 3, nr. 2.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at modtage pristillæg efter stk. 2-5. Det kan herunder fastsættes, at der ydes pristillæg som nævnt i stk. 3 eller 5 til elproduktion på et anlæg, hvor anvendelsen af vedvarende energikilder er påbegyndt senest den 21. april 2004, hvis anvendelsen af disse energikilder efter denne dato forøges væsentligt på grund af udskiftning eller væsentlige ombygninger af produktionsanlægget. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvorledes pristillæg beregnes til VE-elproduktionsanlæg, som anvender forskellige brændsler.

[...]

§ 58 b. Der ydes pristillæg til elektricitet fra andre kraftvarmeanlæg end de i §§ 58 og 58 a nævnte, som er bestemt til at levere fjernvarme, og som har modtaget støtte efter kapitel 7 i bekendtgørelse nr. 231 af 21. april 1998 om adgang til elforsyningsnettet.

Stk. 2. Pristillægget ydes i 15 år regnet fra den 1. januar 2004 og fastsættes efter nærmere angivne kriterier som summen af de i nr. 1 og 2 nævnte værdier:

- 1) Forskellen mellem gennemsnittet af de nødvendige omkostninger og den gennemsnitlige indtægt ved elproduktion i et af årene 2001-2003. Pristillægget udbetales månedligt med en tolvtedel og indekseres i forhold til den gennemsnitlige månedlige markedspris som nævnt i § 59, stk. 2, nr. 2, således at pristillægget bortfalder, når indtægten ved elproduktion overstiger de nødvendige omkostninger.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 28 af 31

2) Et beløb på 1,0 øre pr. kWh for balanceringsomkostninger til leveret elektricitet.

Stk. 3. Beløbet i stk. 2, nr. 1, reguleres den 1. januar hvert år fra 2005 til og med 2009 som nævnt i § 58, stk. 5.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan efter forelæggelse for det i § 3 nævnte udvalg fastsætte regler om, at tillægget skal ned-sættes eller bortfalde.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om be-regningsmetoder for pristillægget.

[...]"

Bekendtgørelse nr. 1364 af 15. december 2004 om pristillæg til elektricitet produceret af andre vedvarende energianlæg end vindmøller (pristillæg til elektricitet fremstillet ved biogas, biomasse, vandkraft, bølgekraft, solceller m.v.), der er udstedt i medfør af elforsyningslovens § 57 b, stk. 6 og 7, indeholder følgende bestemmelse i § 7 og bilag 1:

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 29 af 31

"....

§ 7. Nedenstående bestemmelser gælder for elektricitet produce-ret ved faste biobrændsler, herunder halm, energiafgrøder, træ el-ler energiprodukter af træ, i elproduktionsanlæg som nævnt i nr. 1-3, bortset fra elektricitet, hvortil der ydes pristillæg efter § 57 a i elforsyningsloven:

1) Anlæg på de i bilag 1 nævnte kraftværkspladser nettilsluttet senest den 21. april 2004.

2) Anlæg, der er godkendt efter regler i varmemforsyningsloven før den 1. januar 1994.

3) Anlæg, som ikke er omfattet af varmemforsyningsloven, og som er idriftsat og har produceret elektricitet, der er afregnet med en elforsyningsvirksomhed før den 1. januar 1994.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne om størrelsen af pristillæg i § 57, stk. 3, i elforsyningsloven fastsættes pristillægget for elektricitet produceret i et anlæg, som anvender et eller flere af de i stk. 1 nævnte brændsler, således at tillægget og spotprisen for elektrici-tet, jf. § 59, stk. 3, i elforsyningsloven, tilsammen udgør 43 øre pr. kWh.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne om størrelsen af pristillæg i lovens § 57 b, stk. 2, udgør pristillægget 9 øre pr. kWh for elektricitet, som er produceret ved et eller flere af de i stk. 1 nævnte brænds-ler sammen med andre brændsler.

Bilag 1 Kraftværkspladser, hvor kraftvarmeanlæg undtages for pristillæg efter denne bekendtgørelse

...

Randersværket

..."

Bekendtgørelse nr. 1367 af 15. december 2004 om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvare m.v. , der er udstedt i medfør af elforsyningslovens § 58 b stk. 5, indeholder særlige regler vedrørende beregningsmetoder for pristillægget. Tillæg efter elforsyningslovens § 57 b er ikke omtalt i bekendtgørelsen.

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har ikke tidligere haft lejlighed til at træffe afgørelse vedrørende den rejste problemstilling.

Energiklagenævnets bemærkninger:

Indledningsvis bemærkes, at klager har anmodet om mundtlig forhandling af sagen. Da Energiklagenævnet imidlertid finder, at sagen foreligger fuldt oplyst på skriftligt grundlag, og idet Energiklagenævnet skønner, at der ikke ved en mundtlig forhandling vil fremkomme væsentlige nye oplysninger, som kan få betydning for sagens afgørelse, afslås klagers anmodning herom.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

Side 30 af 31

Energiklagenævnet finder ligesom Energistyrelsen, at det følger af ordlyden af elforsyningslovens § 57 b, stk. 1, at tillæg efter denne bestemmelse alene ydes i kombination med tillæg efter §§ 58 eller 58 a, og ikke i kombination med tillæg efter § 58 b.

Energiklagenævnet finder endvidere ikke, at der i lovens forarbejder, ved en formålsfortolkning, eller på andet relevant grundlag kan påvises tilstrækkelig sikre holdepunkter for, at § 57 b, stk. 1, 3. pkt., skal fortolkes imod en sædvanlig sproglig forståelse af ordlyden.

Energiklagenævnet kan på denne baggrund ikke tilslutte sig klagers opfattelse af, at pristillæg efter elforsyningslovens § 58 b kan ydes i kombination med pristillæg efter elforsyningslovens § 57 b.

Energiklagenævnet bemærker i øvrigt, at klager efter gældende regler ikke er afskåret fra at fravælge tilskud efter elforsyningslovens § 58 b og i stedet vælge at få tilskud efter elforsyningslovens § 57 b. Klager kan efter de gældende regler blot ikke oppebære begge tilskud samtidigt.

Energiklagenævnet bemærker endvidere, at der ikke med denne afgørelse generelt er taget stilling til, om pristillæg efter elforsyningslovens § 58 b kan ydes i kombination med pristillæg i medfør af andre bestemmelser i elforsyningsloven.

Energiklagenævnet stadfæster med disse bemærkninger den påklagede afgørelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af den 17. november 2006 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 31. marts 2008.

Afgørelsen er truffet efter § 89 i lov om elforsyning.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om elforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 89, stk. 5, i lov om elforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

31. marts 2008

J.nr.: 11-523

Eksp.nr.: 35101

SNK-EKN

P. N. V.

Side 31 af 31

Poul K. Egan
Nænsformand

/ Henrik Chieu
Sekretariatschef